

عنوان مقاله:

بررسی معضل حاشیه نشینی در شهرستان بیرجند

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عباسعلی صادقی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندس بسازه دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

ابوالفضل بیجاری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندس سازه دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

اعظم بیجاری - کارشناس معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

خلاصه مقاله:

حاشیه نشینی پدیده ای است که با اسکان غیررسمی و بدون مجوز گروه بزرگی از مردم در مکانی در کناره ی شهرها ایجاد می شود. حاشیه نشینی در شهرهای ایران به صورت شهرک نشینی در حومه ی شهرها و همچنین آلونک نشینی دیده می شود. شهرک های حاشیه نشینان در اصل روستای شهر شهرک های روستاگونه ی درون شهر می باشند. محلات حاشیه نشین مرکز انواع آسیب های اجتماعی هستند، از طریق افزایش سرمایه اجتماعی این گروه، قابلیت دستیابی به توسعه پایدار اجتماعی فراهم خواهد آمد. به عبارتی تقویت اعتماد، اتصال به شبکه های اجتماعی و هنجارگرایی زمینه ساز بهبود ناپایداری های اجتماعی این محلات خواهد بود. بنابراین بیش از آنکه سرمایه گذاری مستقیم بخش عمومی برای بهبود کالبد این محلات در اولویت باشد، سرمایه گذاری غیرمستقیم در اجتماع ساکنین شان زمینه ساز بهبود پایدار و کم هزینه مناطق حاشیه نشین در طولانی مدت خواهد بود. حاشیه نشینی در کشور ایران و به خصوص در استان های کویری مانند استان های خراسان جنوبی، سیستان و بلوچستان، کرمان و یزد به علت واقع شدن در کمربند خشک، شرایط بحرانی تری به خود گرفته است

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، شهرستان بیرجند، مهاجرت، فقر، محرومیت، جنایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346173>

